

lede det bydende Publikum ved fingerede Bud, som har det Formaal at stimulere Lysten til at byde, og som ikke indebærer nogen Risiko, idet Approbation bag- efter kan nægtes, hvis til sidst den for Sælgeren bydende Straamand ikke bliver budt over.

Ingen af de to Betænkeligheder imødegaaes paa virkningsfuld Maade ved den Bestemmelse, som indeholdes i Tilføjelsen til § 13. Naar Hammerslag er meddelt, er den højstbydende bundet, og dette Forhold ændres ikke ved, at det efter Hammerslagets Meddelelse tilkendegives, at Sælgeren ikke ønsker at være bundet paa samme Maade. Og over for de nævnte Misbrug synes Bestemmelsen at maatte blive uden Virkning.

Raadet maa være enigt med Bestyrelsen for Sagførernes Auktioner i, at den Fremgangsmaade, som følges uden for København, nemlig at man i det omhandlede Tilfælde undlader at meddele Hammerslag, er at foretrække, da den ikke medfører nogen af de uheldige Virkninger, som foran er fremstillet, og ikke ses at kunne give Anledning til Betænkeligheder paa anden Maade. Raadet tillader sig derfor at henstille, at Tilføjelsen til § 13, 4de Stykke, udgaar, og at der i Stedet, i § 13 eller paa andet passende Sted i Loven, indføres en Bestemmelse af følgende Indhold:

„Det kan stilles som Betingelse for Bortsalg, at Køberen i det mindste har budt den Pris, som Auktionsrekvirenten forud for Auktionen i en skriftlig Meddelelse til Auktionslederen har stillet som Vilkaar for Bortsalg. Vil Rekvirenten gøre Brug af denne Bestemmelse, maa han oplyse, at den forlangte Mindstepris ikke er opnaaet, og der maa da ikke gives Hammerslag. Rekvirenten bestemmer selv, hvorvidt han vil oplyse Mindsteprisens Størrelse. Naar Hammerslag er meddelt, er Sælgeren bundet ved Salget for saa vidt Auktionskøberen paa sin Side opfylder Vilkaarene. Salg under Forbehold af Godkendelse efter Hammerslagets Meddelelse maa ikke finde Sted.“

Gennemførelsen af denne Ændring vil nødvendig gøre en hertil svarende Ændring i Forslaget til Lov om Afgift for offentlig Auktion m. m. Det hedder i Afgiftslovens § 7, Stk. 2, saaledes som Forslaget er vedtaget ved 3die Behandling i Folketinget:

„For Opraab af et Nummer, uden at Tilslag gives paa Auktionen, samt naar Tilslag gives paa et Bud fra Sælgeren selv, er Afgiften 25 Øre, dog ved Auktion over faste Ejendomme og Søfartøjer (§ 2, Stk. 1) 10 Kr.“

Det følger af det foran anførte, at den Interesse, som Sælgeren har i at opnaa en bestemt Mindstepris, ikke kræver, at han skal kunne vildlede det bydende Publikum ved selv skjult at lade byde. Hans Interesse er tilstrækkelig værnet derved, at han kan hindre, at der meddeles Hammerslag paa et uantageligt Bud. Medens det er naturligt i saadant Tilfælde at give den Adgang, som hjemles ved § 7, Stk. 2, til Nedsættelse af Auktionsafgiften, er der ingen Grund til at nedsætte Afgiften for den Auktionssælger, der finder det stemmende med sin Interesse at lade byde paa Auktionen, og som til sidst, som højstbydende, faar meddelt Hammerslag. Det kan tværtimod antages, at en Afgiftsbestemmelse, som paalægger fuld Afgift ogsaa for fingerede Salg, ved hvilke der til det bydende Publikums Vildledelse meddeles Hammerslag paa Bud fra Sælgeren selv, vil være et virksomt Middel til at modarbejde Misbrug. Sagførerraadet tillader sig derfor at henstille, at Ordene:

„samt naar Tilslag gives paa et Bud fra Sælgeren selv“ i Afgiftslovens § 7, Stk. 2, udgaar.

Bestyrelsen for Aktieselskabet Sagførernes Auktioner har endvidere henvendt Opmærksomheden paa Betimeligheden af, at Aktieselskaber, hvis Ledelse opfylder de i Næringslovens § 8 anførte Betingelser, som saadanne kan opnaa Beskikkelse som Auktionsledere, samt paa, at det for visse større Auktionsforretninger kan være nødvendigt, at der kan faas beskikket flere Fuldmægtige for Auktionslederen. Selskabet har derfor anmodet Raadet om at bringe følgende to Ændringsforslag til Auktionsloven frem for Lovgivningsmagten: